

Začátek příběhu

Jednoho krásného dne se víla toulala po lese. Pozorovala mezi stromy paprsky slunce a cítila při tom propojení s Matkou Zemí.

Matička Země je tak krásné pozoruhodné místo, pomyslíla si. Stromy se tyčí a rostou do výšin dle svého přirozeného plánu. Zvířátka se svobodně potulují po lese.

Toto spojení s přírodou dodávalo víle hřejivý pocit na její vílí duši. Přála si předat tento pocit každé víle, která se s ní setká. Uvědomovala si, že všechny víly a skřítkové v hloubce své podstaty mají ukrytý dar v podobě všeobjímající lásky. V lidech však bývá tento dar vlivem všech bolestí a strachů nasbíraných v průběhu života i v dávných časech často uspán.

A zde začíná příběh pro nás všechny, který nás povede tam, kam dovést má. Každá víla má svou cestu a každá vede do našich láskyplných srdcí. Nebojme se té čisté lásce otevřít, žít ji a předávat mezi sebou zde na této krásné planetě. Je to dar věků, žijme ho každíčký den s pokorou a vděčností k sobě i druhým. Láska ať nás všechny provází a nikdy nám nic na této krásné zemi nebude scházet.

